

[Arne Melchior]

bing Mors til Nykøbing Falster og fra Rømø til Rønne. Den monopolbryder, der vil påtage sig også den opgave, kan da nok være velkommen, men jeg vil godt have lov at se det først.

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Blot tre bemærkninger til hr. Arne Melchior. Jeg kan bekræfte, at jeg indtil videre er chef for P&T.

Jeg tror ikke, det er muligt at bryde monopollet og indføre øget konkurrence, uden at den gamle monopolist taber penge. Hvordan skulle det dog foregå? Det var den ene.

Den andet er, at jeg selv med min bedste vilje har utrolig svært ved at se, at liberaliserings-tendensen i EF skulle være i strid med vore interesser. Når hr. Arne Melchior nu siger, at det dog stadig væk må være sådan, at den indenlandske postbesørgelse klares problemfrit, så er jeg fuldstændig enig. Jeg sagde også, at monolet blev indsnævret til alene at være et brevbesørgelsesmonopol. Det skal vi sandelig holde fast ved, det er jeg aldeles enig med hr. Arne Melchior i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om omlægning af visse miljøafgifter.

Af Jørgen Kvist Jensen (KRF) m.fl.
(Fremsat 9/10 91).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Forslaget afspejler en grundholdning, som jeg fuldt og helt kan tilslutte mig, nemlig at miljøafgifter bør have en adfærdsregulerende effekt. Samtidig kan jeg med tilfredshed konstatere, at forslagsstillerne og Kristeligt Folkeparti generelt ser positivt på afgifter som et miljøpolitisk styringsmiddel.

Lad mig kort resumere formålet med de emballageafgifter, som vi har i dag. Hovedsigtet med disse afgifter er at begrænse anvendelsen af engangskartonemballage til drikkevarer samt generelt at påvirke forbruget af engangsemballage med henblik på øget genanvendelse, herunder at fastholde det effektive danske retursystem. Emballageafgifterne og den styring af emballageforbruget, som de medfører, er således en integreret del af vore bestræbelser på at få nedsat de ellers hastigt stigende affaldsmængder.

Når man på denne baggrund ser på afgifterne på saft- og juicekartoner, må man konstatere, at afgifterne på disse områder tjener det formål, som jeg her har skitseret. Der er ikke relevante miljømæssige argumenter, som taler for en afskaffelse, endside en lempelse af disse afgifter. Det forholder sig nemlig således, at juiceproducenterne har oplagte muligheder for at ændre adfærd over imod mere ressourcevenlige emballageformer. Det verdensberømte danske retursystem til øl- og sodavandsflasker med en returprocent på op imod 99, som nu fungerer med både glas- og plastflasker, er tilgængeligt, ligesom det er muligt at markedsføre juice i koncentreret form med heraf følgende væsentligt mindre emballageforbrug.

Man kan sige, at emballageafgifternes adfærdsregulerende effekt faktisk illustreres udmærket ved juiceprodukterne. Afgiftens styrke ligger i det faktum, at returflaskerne genanvendes ca. 30 gange, hvorved afgiften hviler med 1/30 på hvert enkelt produkt, hvorimod kartonen, som ikke kan genanvendes, bebyrdes med hele afgiften. Hensigten hermed er naturligvis at påvirke udviklingen hen imod genanvendelig emballage eller i det mindste at fremme en reduktion af emballageforbruget.

For så vidt angår afgiften på 10 øre pr. engangsemballage til mælkeprodukter har hensigten været bl.a. at tilskynde til udvikling og anvendelse af et returflaskesystem, men det er korrekt, som forslagsstillerne gør opmærksom